

רבינו יוסף קארו זיע"א
בעל מחבר ספר "שולחן ערוך"
נפטר בעיר פראג בשנת ה'ת"ק (1571)
וי' ניסן שנת ה'ת"ק (1571)
בבית המדרש שבירושלים
(שם אביו ר' ישראל ז"ל)

כל השנה
- הלכות -
- בכל יום -
מובטח לו שהוא
ב"ן "עולם הבא"!

"משה" שואל מחבירו "יעקב": אתה רוצה להיות "בן עולם הבא"?

אורח חיים היומי

לימוד שולחן ערוך אורח חיים
לכל השנה - עמוד אחד ליום

ו
נסלו

רבינו משה אלשיך זיע"א
בעל מחבר ספר "דמ"א"
נפטר בעיר קראקא ז' ניסן
ה'ת"ק (1571)
בבית המדרש שבירושלים
(שם אביו ר' ישראל ז"ל)

"יעקב" משיבו: איזה סוג שאלה, זה ששאלת עכשיו?
כאלו היתה שואל אותי אם אני רוצה להיות, כאלו היה שו"ך אחרת
איזה טיפוש בעולם היה משיב לך בשלילי?

קודם הלימוד יאמר: הגני רוצה ללמוד. גני שיבאני הפלמוד לידי מעשה. ולידי מדות ושרות. ולידי ידעית התורה.
נחריני עושה לשם יחיד קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהוה ובשם אדני מתנבחים יאהרונה"י
על ידי הנעלים בקהילות וקהילות ביהודא שלים בשם כל ישראל.

ויתחנן מעט מיושב וכל מקום ומקום לפי מנהגו. ומנהג פשוט לומר
ואנחנו לא נדע כו' וחצי קדיש אשרי ולמנצח (טוב) ואפילו בימים שאין
אומרים תחנון אומרים למנצח מלבד בראש חודש וחנוכה ופורים וערב
פסח וערב יום כיפור וט' באב (מנהגים), ועין לקמן סימן תקנ"ט):

ב. נפילת אפים מיושב ולא מעומד. הגה: יש אומרים דאין נפילת
אפים אלא במקום שיש ארון וספר תורה בתוכו אבל בלא זה אומרים
תחנה בלא כיסוי פנים וכן נוהגים (ג"מ יוסף ג"ס רוקם סימן ש"ד). וחצר
בית הכנסת הפתוח לבית הכנסת (מה"ל) או בשעה שהצבור מתפללין
אז אפילו יחיד בביתו אומר תחנה בנפילת אפים (דברי עמנו פירוש אגור):

ג. אין נפילת אפים כלילה ובלילי אשמורת נוהגים ליפול על פניהם
שהוא קרוב ליום:

ד. נהגו שלא ליפול על פניהם לא בבית האבל ולא בבית החתן ולא
בבית הכנסת ביום מילה ולא כשיש שם חתן. הגה: ודוקא
שהמילה או החתן באותו בית הכנסת אבל אם אין המילה בבית הכנסת
אף על פי שהיא בבית הכנסת האחרת אומרים תחנון (פסקי מה"ל סימן
פ"א). וביום המילה שאין אומרים תחנון דוקא שחרית שמלין אז
התינוק אבל במנחה אף על פי שמתפללין אצל התינוק הנימול אומרים
תחנון מה שאין כן בחתן שאין אומרים תחנון כל היום כשמתפללין
אצל החתן (הגהות מיימוני פרק ה' מהלכות מפלה). ולא מקרי חתן אלא
ביום שנכנס לחופה:

ה. אם חלה מילה בתענית צבור מתפללים סליחות ואומרים וידוי
ואין נופלין על פניהם ואין אומרים והוא רחום בשחרית אפילו
במקום שנהגו לאומרו בלא זה:

ו. נהגו שלא ליפול על פניהם בט"ו באב ולא בט"ו בשבט ולא בראש
חודש ולא במנחה שלפניו ולא בהנוכה ויש אומרים גם במנחה
שלפניו (וכן נוהגין). בפורים אין נופלין על פניהם. (בל"ג בעומר אין
נופלין. ביום כיפור אין נופלין. וכן בערב ראש השנה אפילו שחרית.
מנהגים):

ז. ומנהג פשוט שלא ליפול על פניהם בכל בכל חדש ניסן ולא בט'
באב ולא בין יום כיפור לסוכות. (ולא מתחלת ראש חודש סיון עד
אחר שבועות):

סימן קכט – באיזה תפלות נושאים כפים. ובו ב' סעיפים

א. אין נשיאת כפים אלא בשחרית ומוסף ובנעילה ביום שיש בו
נעילה כמו ביום הכיפורים אבל לא במנחה משום דשכיחא
שכרות באותה שעה שמא יהא הכהן שכור וגזרו במנחה של
תענית אטו מנחת שאר ימים אבל בתענית שאין בו נעילה הואיל
ותפלת מנחה סמוך לשקיעת החמה היא דומה לתפלת נעילה
ואינה מתחלפת במנחה של שאר ימים הלכך יש בה נשיאת
כפים. (והמנהג שלנו כבר נתבאר לעיל סימן קכ"ח):

ב. כהן שעבר ועלה לדוכן ביום הכיפורים במנחה כיון שהדבר ידוע
שאינן שם שכרות הרי זה נושא את כפיו ואין מורידין אותו מפני
החשד שלא יאמרו פסול הוא ולכך הורידוהו. הגה: ולכן אומרים
במנחה ביום כפורים אלהינו ואלהי אבותינו אף על גב דאין ראוי
לנשיאת כפים מכל מקום הואיל ואם עלה לא ירד מיקרי קצת ראוי
(הגהות מיימוני), וכן נוהגין במדינות אלו אף על פי שיש נוהגין במדינות
אלו אף על פי שיש חולקים:

סימן קל" – רבוש"ע שאומרים בשעת נשיאת כפים. ובו סעיף אחד

א. מאן דחזא חלמא ולא ידע מאי חזא ניקום קמיה כהני בשעה
שעולים לדוכן ונימא הכי רבונו של עולם אני שלך וחלומותי
שלך וכו' ויכוין דליסיים גם בהדי כהני דעני צבורא אמן ואי לא
לימא הכי אדיר במרום שוכן בגבורה אתה שלום ושמוך שלום
יהי רצון שתשים עלינו שלום. הגה: ובמקום שאין עולין לדוכן
יאמר כל זה בשעה שהשליח צבור אומר שים שלום וסיים בהדי שליח
צבור שיענו הקהל אמן (הר"י פרק הנו"א):

סימן קל"א – דיני נפילת אפים. ובו ח' סעיפים

א. אין לדבר בין תפלה לנפילת אפים. כשנופל על פניו נהגו להטות
על צד שמאל. הגה: ויש אומרים דיש להטות על צד ימין והעיקר
להטות (ריב"ז ע"ג סימן ר"ג וצ"ח יוסף ג"ס הנו"א) בשחרית כשיש לו תפילין
בשמאלו על צד ימין משום כבוד תפילין ובערבית או כשאין לו תפילין
בשמאלו יטה על שמאלו (מנהגים). ולאחר שנפל על פניו יגביה ראשו

סיבדנו את סדר השולחן ערוך אורח חיים לשנה – עמוד אחד ליום. ובסדר הזה יאמור כל אורח חיים שנה בשנה. ובזה
תמלא די מחסורו אשר יחסר לו דבר יום ביומו. ויזכה להיות "בן עולם הבא". גא לפרסם לכל הידידים ובפתי בפסיות ובבתי
מדרשות לזכות את הרבים לעילוי נשמות הקרובים. וזה יהיה זכות היותר גדול. וכל המזכה את הרבים זוכה לזנים צדיקים.